

Til beslutningsforslag nr. B 150. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 29. april 1987

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af arveafgiftsloven

[af Aase Olesen (RV) m.fl.]

Udvalget har behandlet forslaget til folketingsbeslutning i et møde.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) forslaget til folketingsbeslutning til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal inden for flertallet* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) understreger, at der med partiets tilslutning til beslutningsforslaget alene er taget stilling til ministerens fremgangsmåde, hvorimod Socialistisk Folkeparti ikke udelukker, at partiet i næste folketingsår vil anbefale de nye regler for beregning af arveafgifter, når de fremkommer i form af et egentligt lovforslag fra ministerens efterfølger.

Socialistisk Folkeparti har således bemærket, at de nye administrativt gennemførte regler på mange måder er i overensstemmelse med det forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave. (Lempelse for ugifte samlevende), som Socialistisk Folkeparti fremsatte i folketingsåret 1983-84 (2. samling), se Folketingstidende 1983-84 (2. samling), forhandlingerne sp. 1323 og 4081, samt tillæg A sp. 1817 og tillæg B sp. 1189. Det understreges dog, at det for Socialistisk Folkeparti vil være en betingelse for medvirken, at der fast-

lægges en maksimumsstørrelse for, hvor stor en del af arven der kan behandles efter de lempelige regler.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling. Mindretallet oplyser følgende:

Den i forslaget indeholdte opfordring til at ændre arveafgiftsloven vil ikke – henset til bemærkningerne – give de ugifte samboende en anden afgiftsmæssig stilling end den, de i dag er sikret ved dispensationsreglen i arveafgiftslovens § 3, stk. 6, og de gældende retningslinier hertil.

En lovændring med bevarelse af en særskilt dispensationsadgang, som på et så følsomt område nok vil være hensigtsmæssig, må videre antages at ville medføre et pres for at opnå yderligere lempelser for samboende, så deres situation nærmer sig retsstillingen for ægtepar.

Mindretallet er enig i, hvad forslagsstillerne i bemærkningerne har anført om det rimelige i at ligestille gifte og ugifte med hensyn til formuebeskatningen, men en sådan ligestilling må af provenumæssige grunde vente.